

סיפור הספינה מהאתר נוסטלגיה און ליין

האונייה נרכשה על ידי "המוסד לעלייה ב" בארצות הברית והפליגה משם לנמל פיראוס ביוון. למרות הוצאת צו תפיסה על ידי הבריטים, הצליחה האונייה להפליג מהנמל ולהגיע ליוגוסלביה לצורך הכנות. ממשלת יוגוסלביה בראשות טיטו סייעה למארגני ההפלגה והעמידה לרשותם כ-300 שבויי מלחמה גרמנים.

"כנסת ישראל" הייתה אוניית מעפילים, מהגדולות שידע מפעל ההעפלה, שיצאה ב**נובמבר** 1946 מנמל באקאר (Bakar, כיום בקרואטיה) לחוף הים האדריאטי, יוגוסלביה, כשעל סיפונה 3,400 מעפילים. במהלך ההפלגה נוספו אליה עוד כ-400 נוסעי ספינה קטנה שהתלוותה למסע בשם "אנסטסיה", אך נאלצה לסיימו עקב תקלות.

תולדותיה

בתחילת המסע רב החובל היה יוני, כשאר אנשי הצוות. ולאחר מכן החליף אותו איש הפלי"ם ראובן הירש-יתיר.

באונייה הפליגו כ-3,400 איש רובם ככולם משארית הפליטה, שבאו ברכבות משא ממוחנות מעפילים, רובם מקרב יהודי רומניה ומקצתם מהונגריה. רבים מהמעפילים היו בני נוער חברי **תנועות** **הנוער** הציוניות. כ-400 מעפילים נוספים הועמסו על אונייה קטנה בשם "אבא ברדיצ'ב" (שכונתה "הקדושה"), והם היו אמורים לעלות עליה בלב ים. שתי הספינות יצאו ב-5 בנובמבר 1946 בפקודם של בנימין ירושלמי ו**יוסי הראל**, כשאיש הקשר ה"גדעוני" היה **יואש צידון**.

כעבור יומיים נקלעו הספינות לסערה קשה, מנועה של "אבא ברדיצ'ב" שותק והיא נסחפה לעבר הסלעים והתרסקה. נוסעיה ניצלו באמצעות סירות דיג שנשלחו אליהם, והם עלו ל"כנסת ישראל".

לאחר תלאות בים הגיעה האונייה מזרחית לרודוס, שם החלו לעקוב אחריה מטוס ומשחתת בריטים. הם ציוו עליה לשוט לקפריסין, אך הקריאה לא נענתה ומפקדי האונייה תרגלו את המעפילים לגלות התנגדות לא חמושה מול הבריטים. במקביל החליטו ראשי ההנהגה כי השם שניתן לאנייה, "תנועת המרי העברית" פרובוקטיבי מדי, והורו לקברניטים לשנות את שמה ל"כנסת ישראל" על שם ועד ההנהגה הציוני.

כשהגיעה האונייה סמוך ל**נמל חיפה**, הקיפו אותה שלוש משחתות בריטיות. ב-26 בנובמבר 1946 הוגשה בקשה לבית המשפט העליון לעכב את גירוש המעפילים והוצא צו על תנאי המעכב את הגירוש עד לדיון. בינתיים ניסו הבריטים להעביר בכוח את המעפילים לשלוש אוניות גירוש בנמל חיפה. פרץ מאבק אלים שבמסגרתו נהרגו שני מעפילים וחייל בריטי אחד. לאחר שהבריטים החלו להשליך רימוני גז לאונייה שהגיעו גם לחדר הילדים, המפקד יוסי הראל נתן למעפילים פקודה להיכנע. כל מעפילי האונייה גורשו למחנות המעצר בקפריסין.